

Шта када дете крене у школу?

Сва предшколска деца се налазе пред изазовом поласка у школу, а често тај изазов пуно интензивније и с више страха проживљавају њихови родитељи. На интернету можемо пронаћи бројне чланке повезане с припремом за школу, а шта када дете крене у школу?

Прва замка је застрашивање деце школом ... “Сад ћеш ти да видиш кад крене школа ...” или “Неће учитељица то да толерише ...” Избегните ту замку, охрабрујте дете и подстичите у њему понос што је постао ученик. Сад је велики и много тога може сам. Понекад је тешко, али радујте се школи с дететом. Изнесите му позитивне стране поласка, нове средине и реално му опишите шта га све чека тамо.



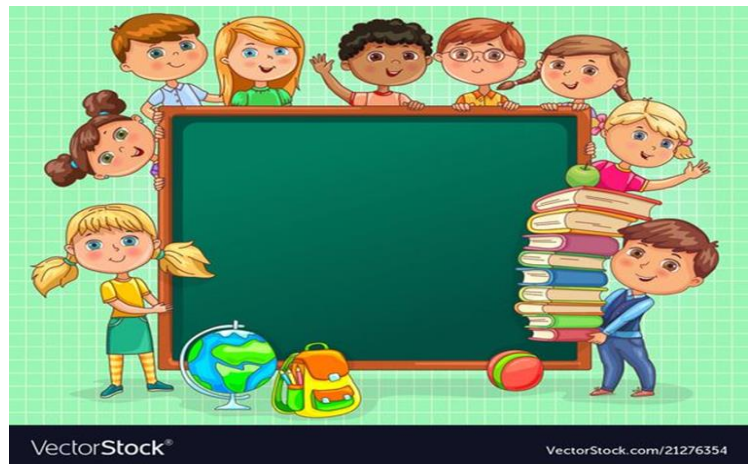
Свакако, и пре првог дана школе добро је с дететом отићи у школу, упознати га с начином доласка до школе. Уколико дете путује аутобусом до школе, пођите с њим који дан раније и скрећите му пажњу на важне ствари. Упознајте га с правилима кретања по улици, преласку улице преко зебре и правилима коришћења семафорске сигнализације.

Већ на упису у школу дете би требало да зна основне податке о себи: своје име и презиме, адресу становања, а важно је и да дете научи и телефонски број особе (маме или тате) којој ће се јавити у случају проблема.

Дете би током првог разреда требало укључити у обављање неких кућних послова како би стекло одређене радне навике и рутине које ће му свакако користити у првим годинама његовог путовања кроз школу. Тиме се обавезе подразумевају и не мора сваки пут да размишља да ли воли или не нешто да ради.

Друга замка у коју родитељи често упадају је укључивање деце у бројне ван наставне активности. Полазак у школу довољан је стрес детету и тада децу треба укључити у активности за које само покаже интерес без оптерећења великим бројем истих. Наравно, када се заједнички одлучите за неку активност, пожељно је да дете континуирано похађа ту секцију/спорт. Тиме детету развијате постојаност и дајете могућност да открије своје таленте (капацитете). Наравно, не треба му одузимати време за слободно дружење с вршњацима. Све умерено и у складу са афинитетима детета.

Психологија је потврдила, а и околина често примећује, како би родитељи хтели да њихова деца буду једнако успешна или успешнија од њих самих, па неретко постављају велике захтеве детету. Као што нема идентичног цвета или лептира, тако се и деца



међусобно разликују по темпераменту, интересима, способностима и потребама. Без поређења! Неће свако дете имати једнако развијене вештине нити ће једнако брзо усвојити знање. Важно је да креће у школу с осећајем самопоуздања и самопоштовања, свесно својих добрих и мање добрих страна. Дете не мора све да зна. Важно је да весело и без “грча у желуцу” креће у школу с циљем да заволи школу, стекне нова знања и пријатељства која трају цео живот.

Важно је да родитељи буду свесни како учитељ/ица није непријатељ него добар савезник у васпитању и образовању њиховог детета. Управо ће они приметити све промене у развоју вашег детета, па и кашњење у усвајању одређеног градива или неке друге проблеме с којима се дете тренутно суочава.

Истина, учитељи и стручни сарадници ваше дете виде у другачијем светлу него ви, али никако у негативном! Битно је да редовно одлазите на родитељске састанке и индивидуалну сарадњу, јер тиме позитивно утичете на развој детета и показујете му како подршка може бити међусобна и вишеструко корисна.



Неопходно је давати подстицаје своме детету. С обзиром да га ви најбоље познајете, управо ћете Ви на прави, позитиван начин бити први модел за идентификацију и први учитељ свога детета! Искористите то на најбољи начин, јер радознано дете са 7 година веома лако усваја и упија, експериментише, тражи, пореди, проверава...Кроз игру је то најлепше, а даје најбоље резултате!

Срећан полазак у школу и Вама и Вашој деци а нашим будућим ученицима желе стручни сарадници ОШ „Мирослав Антић“ са свим запосленима који Вас жељно ишчекују у школи.